

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

laskavý posel

2016-XVII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

Nikdo totiž nemůže položit jiný základ, nežli ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.

(1. Kor. 3, 11)

Milí bratři, milé sestry,

v době, kdy připravujeme listopadového Posla, tedy za několik dní – konkrétně 31. října, bude den reformace. Proč právě tento den si tuto významnou kapitolu z církevních dějin připomínáme? Toho dne prý totiž Martin Luther přibil na dveře chrámu v německém Wittenberku svých 95 tezí, v nichž vyhlásil principy reformace. Není jisté, zdali ta historika s těmi chrámovými dveřmi je pravdivá, spíše má legendární charakter. Jisté nicméně je, že ony these Luther skutečně publikoval. Obsahují mimo jiné kritiku odpustkové praxe a kritiku papežství. Jejich autor v nich vyslovuje důraz na Boží slovo, modlitbu a vybízí k následování Ježíše Krista.

Luther vlastně nepověděl nic, co by nebylo obsaženo v Písmu. Jenže když valná část církve během předchozích staletí Písmo nečetla, bylo snadno možné, aby se autorita Božího slova zaměnila za autoritu lidskou. Luther i ostatní reformátoři ve své době byli nuceni plavat proti proudu. On sám se musel rok skrývat pod falešným jménem Junker Jörg na hradě Wartburgu. Byl si vědom toho, že je potřeba poslouchat Boha a ne lidi. A to neznamenal v jeho době nic jiného, nežli se postavit proti tomu, co Písmu odporuje. Nejvíce pak proti obecnému přesvědčení, že si

mohu svými skutky zasloužit Boží spásu. Ne, to nelze. Kristus je původcem naší spásy, on je ten základ, který je dávno položen. Spasení jsme z milosti a bez zásluh, jediné díky tomu, co Boží Syn vykonal.

Před několika lety jsem měl možnost Wittenberg navštívit. Byl jsem v tom památném chrámu a viděl ony „slavné dveře s oněmi thesemi“. Dnes jsou tam ozdobným písmem napsány. Zaujala mě tam ale ještě jiná věc. Na tom kostele právě konala nějaké opravné práce stavební firma. Přes lešení visel její reklamní poutač a to vskutku originální. Skvěl se tam totiž napsal: „These 96: Höre nie auf, quer zu denken.“ Česky asi: „Nikdy nepřestaň myslet jinak.“ I když je takto smysl reformace dost zesvětščen, přesto vystihuje postoj reformátorů. Oni se ve své době nebáli myslet i jednat jinak.

Co ale znamená myslet jinak v dnešní době? V 16. století se jiný způsob myšlení příliš netoleroval. Dnes se spíše razí heslo: Mysli si co chceš a hlásej si, co chceš. Máš přece svobodu a záleží jen na tom, kolik si získáš posluchačů. Pro křesťany není ale ani dnes, v době svobody a zároveň lhostejnosti, v době tolika různých věr, jiná možnost a jiná alternativa, nežli vyznávat a žít to, co napsal

apoštol Pavel a co zdůraznila reformace: „Nikdo nemůže položit jiný základ, nežli ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.“

Ale právě samotné následovnictví Ježíše Krista nás i dnes někdy staví do situací, kdy nám nezbude nic jiného, nežli plavat proti proudu. To neznamená lacině rebelovat ani provokovat. Ale pokud někdo hlásá třeba nenávist a je v tom úspěšný, nelze k tomu mlčet. Pokud i z nejvyšších míst zaznívá, že obchod je důležitější, nežli důstojnost člo-

věka, nelze se k tomu nevyjádřit, ani když bychom riskovali odmítnutí či posměch.

Jiný základ pro život, nežli je Kristus, nelze položit. A apoštol myslí na celý jeho čistý život na zemi, na jeho bytí pro druhé, Na jeho soucit s trpícími. Na jeho dílo lásky, které vrcholí jeho křížem. Na jeho vzkříšení. Nebojme se a pokračujme v cestě za ním. I když to něco stojí.

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Je za námi měsíc říjen. Bývá vybarven do nádherných barev, až srdce usedá a malířům se chce malovat. Ne však každý říjen, záleží to na klimatických podmínkách. Ten letošní byl spíš ve znamení řádících živlů.

Nějbvětší z větrů, hurikán něžného jména Matthew, na své cestě západem poničil kdeco. Zejména nejhudší zemi západní polokoule Haiti. Zemi, která nemá vegetaci, vodu, jídlo. Lidé žijí v chatrčích z proutí

a takový Matthew je smete i s jejich životy. Však si tam vyžádal na 1000 obětí. Haiti – to je čirá beznaděj. A přece – Haitané jsou věřící křesťané, i když jejich projevy víry se od našich liší, přece i oni věří v jednoho Boha a Ježíše Krista a doufají v něj.

Vichřice však řádí také jinde – v srdcích obyvatel východoasijských zemí. Téměř boj civilizací. Ta naše se snaží je zastavit, ukázat jim evropské hodnoty, postavené na Boží

lásce a víře v něj. Děláme to asi špatně. Naši zkušenost věků asi nelze předat. Zastavit je může jen Hospodin, jejich i náš společný Bůh.

Jeho láska je světlem, za kterým bychom měli neúnavně kráčet v těch všech hurikánech a nejistotách ze dní příštích. Neposlouchat našeptávání o nenávisti a strachu.

V porovnání s televizními obrazovkami je u nás v ulicích normální ticho. Svobodné ticho. V neděli jdeme svobodně do kostela chválit Hospodina za to, že žijeme bez jakýchkoli obav. Že máme vedle sebe lidi, které smíme milovat. Že nás nesmetl žádný Mathew ani Vladimír. Že se smíme radovat z barevného podzimu a modlit se za uklidnění Božího stvoření. Doufat v Hospodina celým srdcem svým.

Ivana Jenišťová

02. 11. středa	09.30	maminky s dětmi	
02. 11. středa	19.00	Sešlost u Brozdů	
03. 11. čtvrtek	14.30	pobožnost Diakonie D. Moravice	
04. 11. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
06. 11. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
08. 11. úterý	15.00	bohoslužby – 25. výročí KEA	<i>Aleš Wrana</i>
	19.00	koncert KEA k 25. výročí - Reduta	
10. 11. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
12. 11. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
13. 11. neděle	09.00	bohoslužby	
	13.00	bohoslužby	DD Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
14. 11. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
15. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
16. 11. středa	09.30	maminky s dětmi	
18. 11. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
20. 11. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Noemi Batlová</i>
22. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
23. 11. středa	09.15	maminky s dětmi	
	19.00	Sešlost u Zajíců	
24. 11. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
	14.30	pobožnost Diakonie D. Moravice	
04. 11. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	19.00	koncert Daniel Jun	
27. 11. neděle	09.00	bohoslužby s VP – 1. adventní	<i>Jan Lukáš</i>
29. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
30. 11. středa	09.30	maminky s dětmi	
	18.00	Dobry večer s KEA – koncert	
02. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
04. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 2. adventní	<i>Jan Lukáš</i>

- setkání VŠ mládeže – podle domluvy
- každou neděli v 18.00 volejbal

Narozeniny v listopadu

3. 11. Drahomíra Patáková	21. 11. Eva Bartušková
6. 11. Petr Babka	21. 11. Věra Michalicová
6. 11. Ludmila Štorková	28. 11. Antonín Brtník
7. 11. Miroslav Kopeček	28. 11. Jitka Kunzfeldová
8. 11. Magdaléna Čermáková	28. 11. Marie Zbořilová
14. 11. David Bláha	29. 11. Petr Marek
18. 11. Pavel Častulík	30. 11. Jiří Staš
20. 11. Jiřina Guetnerová	30. 11. Josef Vraj

Pokřtěny byly

16. 10. Ema Navrátilová (viz foto)
30. 10. Klára Jenišťová Clémans Hildebrand

Ze sborového života

Zpráva ze říjnové schůze staršovstva

Návštěva ředitele KEA

Jednání staršovstva navštívil ředitel KEA - konzervatoř slaví 25. výročí vzniku, u této příležitosti chce zintenzivnit komunikaci a společné aktivity s naším sborem. V úterý 8. 11. proběhne slavnostní den k výročí, z KEA pozvali synodního seniora a zástupce města. KEA by chtěla uspořádat bohoslužby v našem kostele a večerní koncert v Redutě. V průběhu dne je plánována též akce Dne otevřených dveří s dílnami. Ředi-

tel předal i pozvání na koncerty abonentní řady.

Vzhledem k charakteru oslav se dne 8. 11. nebude konat biblická hodina.

Úvodní pobožnost (viz str. 5–6) připravil br. M. Vraj. Zápisy z minulé schůze i z mimořádné schůze 12. 9. byly schváleny bez připomínek.

1. Zhodnocení uplynulého období

Staršovstvo vděčně konstatovalo radostnou atmosféru v průběhu instalace br. fa-

Ze sborového života

ráře Lukáše, rovněž pozitivně vnímá realizaci biblických hodin, raduje se z nárůstu jejich účastníků.

2. Příprava konventu 5. 11.

Za náš sbor jsou vysláni: A. Gabrielová, J. Vrajová, D. Konečná, J. Matějka, náhr. V. Schnaubeltova

3. Harmonogram pro nejbližší období (str. 3)

Výhled na další období

- Výročí KEA 8. 11.
- Schůze dozorční rady Diakonie Rýmařov v Olomouci, středa 16. 11.
- Vánoce v Dolní Moravici, sobota 17. 12.
- 4. 12. v 16 hod adventní koncert s Consonare příp pěveckým sborem
- Výtvarná dílna, listopad – návrh čtvrtek 10. 11. v 17 hod.
- Abonentní řada B: Dobrý večer s hudbou: B1 19. 10; B2 30. 11; B3 22. 3. B4 17. 5. (změna)

4. Technická komise – výběrové informace

- revize výtahu – proběhla 10. 10.
- oprava zdi z vikárky provedena.

5. Zahraničí

- jako již několikátý rok i letos se členové sboru podílejí na textech pro adventní příručku bratří a sester v Athens.

b) **English camp** – bude se konat 2. týden v červenci 2017 (10.–17. 7. v Olomouci). V listopadu se plánuje setkání americké skupiny.

c) do Ludwigshafenu jsme zaslali gratulaci u příležitosti instalace nové s. farářky.

6. Různé

- návrh pořízení notebooku pro br. faráře – návrh Noemi. Br. f. zatím využívá sborový počítač. Oprava PC br. f. vyžaduje cca 5700 Kč. Nákup vhodného notebooku se softwarem je odhadem 15 tis. Staršovstvo souhlasí s revitalizací osobního PC, sbor uhradí plnou částku (zajistí D. Batla).
- setkání kurátorů – proběhlo v sobotu v Olomouci, bylo účelné. Je potřeba zejména mladší kurátory vtáhnout do dění.
- konala se Celostátní konference Jeronýmovy jednoty – přehled o rozdělených příspěvcích předal br. P. Sťahel.
- dovolená br. f. 28. 10. - 1. 11.

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u br. pokladníka Vraje.

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla připravila Jana Vrajová

Děkujeme ti, Pane Bože, že máš s námi stále trpělivost

Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: Synu, jdi dnes pracovat na vinici! On odpověděl: Nechce se mi. Ale potom toho litoval a šel. Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: Ano, pane. Ale nešel. Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce? Odpověděli: Ten první! Ježíš jim řekl: Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království. Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu.

(Mt: 21, 28–32)

Bývá to opravdu tak? Nezdá se vám, že to zde Pán Ježíš trochu přehání? Vždyť z vlastní zkušenosti víme, když řekneme naší dceruše nebo synáčkovi, ať něco jdou udělat, většinou něco zamručí od stolu a po delším naléhání až po výhrůzky, že jím něco zakážeme, se nakonec zvednou a danou věc udělají. Pokud to máte jinak, blahopřeji.

Nebo opačná situace. Řeknou prostě: Ne. Ted' nemůžu. A my víme, to, oč jde, nám za to nestojí a nakonec třeba s nějakou výhradou prostě ustoupíme. Proč jsem ale vybral toto podobenství? Myslím si, že je dobré na začátku jakékoliv práce, třeba právě i sborové, téma ochoty a naší motivace. Motivace – to je dnes hodně používané slovo v mnoha formách, při mnoha školeních, až po osobní motivaci v zaměstnání. Přemýšlení nad motivací vede k otázkám: Proč je to pro mne důležité? Co má pro mne, pro nás, jakou hodnotu? Nedělám věci už jen ze zvyku?

Ve společenství, i v tom našem sborovém, je spousta činností, spousta služeb od těch nejposvátnějších, jako je zvěstování Slova Božího, až po ty nejobyčejnější, jako je třeba vaření kávy nebo úklid kostela. Zde si dovoluji malou osobní zkušenost. Minule jsem nabídl na staršovstvu, že vyrobím tabulku, do které se budou lidé zapisovat právě na úklid kostela. Tabulka byla na stole a na ní byli zapsáni po první výzvě v ohláškách dva lidé. Tak jsem ji vzal a obcházel jsem lidi – něco, co dělá Noemka běžně. Reakce byly velmi různé a pro mě velmi poučné. Od jasněho ne, přes vyhýbavé pohledy, až po ochotu a konkrétní vysvětlování, kde najdou lidi smeták. Nejvíce jsem si ale uvědomil, že je potřeba si vážit lidí, kteří mají i k takovýmto věcem dar a vytrvalost. Nakonec se papír docela slušně zaplnil. A víte, kdo je tam z velké části zastoupen? Lidé, kteří chodí do našeho společenství krátce.

Vrátím se ale k tématu motivace. Ježíš říká své podobenství farizeům a zákoníkům. Už od nedělní školy, když slyšíme o farizejích a zákonících, tak si představujeme to pokrytectví a faleš, ale nemylně se. To byli lidé velmi zbožní a dokonce byli schopni pro Boha a svou víru velkých obětí. Jejich problém nebyl tedy v ochotě, ale v motivech. Měli pocit, že když toho dělají pro Boha tolik, mají již předplacenou permanentku na nebeské tribuně. Měli pocit, že jsou dost dobří, aby je Pán Bůh přijal. John Lennon kdysi řekl, že člověk má pro své jednání dvě základní motivace, buď je to strach, nebo láska. Strach nemusí být spojen jen s jakousi existenční nouzí. Strachů je – od osobních jestli budu dobře vypadat před ostatními, jestli se neztrapním, až po ty společné: jestli se najde i do budoucna dostatek ochotných lidí, jak se podepíše dnešní pojetí výchovy na našich dětech a jaká společenství budou chtít tvořit.

Lennon pokračuje: „Když se bojíme, vyhýbáme se životu, když cítíme lásku, otevřeně, vzrušeně a s vášní přijímáme vše, co život přináší.“ Chce se mi ještě dodat to Ježíšovo: „Dokonalá Láska strach zahání.“ Kde ji ale vzít?

Na závěr této krátké úvahy ještě kratší evangelium – dobrá zpráva.

Evangelium o dvou písmenech AŽ a UŽ. Zatímco my lidé v rolích rodičů, manželů, zaměstnanců, starších, atd. máme často někoho rádi, ale přijmeme jej AŽ... Až to uděláš, až se polepíš, až uvidím alespoň snahu. Z Boží strany směrem k nám zaznělo ono UŽ dávno předtím, než jsme se narodili a začali o Něm přemýšlet. Už dnes je království Boží mezi námi, už nyní jsem pro vás připravil něco, o čem se vám ani nezdá. To jsou motivace!

*Marek Vraj,
řijnové staršovstvo*

Neděle díkůvzdání

Letošní Neděli díkůvzdání jsme slavili 8. října slavnostními bohoslužbami. Ve svátečně vyzdobeném kostele jsme přivítali také hosty: bratry a sestry z Velkého Meziříčí, kteří se u nás na bohoslužbách zastavili na cestě do Opavy, kde se tuto neděli konala instalace bratra faráře Pavla Janošíka, dosud působícího ve Velkém Meziříčí.

Průběh bohoslužeb byl klasický. Po vstupním slovu, biblickém čtení a písni přišly na pódium mladší děti nedělní školy. Od svého učitele tentokrát dostaly lampu – to aby jim její světlo připomínalo připravenost na příchod Krista. Starší děti a mládež s námi slavily Díkůvzdání.

Na text Písma Lukáš 12, 15–21 kázal br. farář Jan Lukáš, který mj. řekl: „Na začátku je Ježíšovo varování před chamtivostí. Boháč, kterému se urodilo, se těší ze své úrody. Podobenství ho líčí jako dobrého, ba příkladného hospodáře. Není problémem jeho bohatá úroda. Není kritizován ani za nákladnou výstavbu dalších stodol. Zpozorníme ale ve chvíli, kdy jej přistihneme, jak blahobytně promlouvá ‚ke své duši‘: Duše, klidně si žij, jez, pij, buď veselý myslí. Zcela odlišná řeč, jako když žalmista volá: Dobrořeč má duše Hospodinu...“

A právě tohle je špatně. Právě proto zde promluví Bůh a řekne mu: Blázne. Ještě dnes si tu tvoji duši vyžádají a či pak bude to, co nashromáždil?

Nějací tajemní ‚oni‘ si vyžádají jeho duši. Jakési divné komando jako z Franze Kafky. A čtenář v této chvíli tuší, že je řeč o smrti.

Není nic zlého se radovat z Božích darů. Není nic zlého ani mít přebytky a být bohatý. Rozhodující je být si vědom, že to, co mám, je nezaslouženým darem Božím. Takto přistupujme ke všemu, co máme: jídlo a pití, úspěch a vše ostatní. S vděčností Bohu i ochotou se dělit.“

Následovala společná večeře Páně, se všim, co jí předchází a k ní patří.

Po ohláškách br. farář pozval na pódium faráře z Horních Vilémovic, br. Aloise Němce, který doprovázel Velkomeziříčské na instalaci do Opavy. Br. Alois Němec nám vyřídil pozdravení za sbory ve Velkém Meziříčí a Horních Vilémovicích. „Jsem farářem v Horních Vilémovicích a často jsem spolupracoval s Pavlem Janošíkem,“ uvedl host a vysvětlil pozoruhodné propojení sborů v Olomouci, Opavě a Velkém Meziříčí, z jehož sboru k nám před lety přišel náš bývalý farář a em. senior Joel Ruml. Pavel Janošík zase vyrostl v našem olomouckém sboru a sloužil ve Velkém Meziříčí. A do třetice – Pavel Janošík vystřídal v opavském sboru Jana Lukáše, našeho současného faráře.

Po bohoslužbách jsme se všichni sešli k rozhovorům u kávy a čaje.

Po bohoslužbách jsme se všichni sešli k rozhovorům u kávy a čaje.

KEA slaví 25. výročí

Konzervatoř Evangelické akademie Olomouc byla založena v roce 1990 z iniciativy hymnologického poradního sboru Českobratrské církve evangelické. Tento poradní sbor tvořil již v době totality pevný pracovní tým a pod vedením manželů Horkých, pozdějších zakladatelů školy, se soustředil na obnovu vzácné tradice církevní hudby studiem starých husitských a bratrských kancionálů i písňové tvorby široké zahraniční ekumeny. Právě z této iniciativy se v době sametové revoluce zrodila myšlenka založení konzervatoře, která by jako jediná v té době navázala na přerušenu kontinuitu vývoje církevní hudební tradice v naší zemi. Výuka na konzervatoři byla zahájena 1. září roku 1991 v Kroměříži, kde tehdy manželé Horcí působili – br. Horký jako farář sboru ČCE a s. Magdalena Horká jako pedagožka kroměřížské státní konzervatoře.

Jelikož v té době tak v Kroměříži působily dvě konzervatoře, uvažovalo se o přestěhování evangelické konzervatoře do jiného moravského města. Do úvahy připadalo svým významem nově vzniknuvší krajské město Olomouc – další dvě moravská krajská města Brno a Ostrava už své konzervatoře měly. Přemístění konzervatoře do Olomouce se stalo významným mezníkem v historii školy i města Olomouce. Vedle nově rekonstruované raně barokní stavby, která je současně významnou kulturní památkou, nabízí škola svým posluchačům takové studijní možnosti, které významně zvyšují jejich šance na další uplatnění v uměleckém životě.

Výuka školy v překrásných prostorách bývalé kanovnické rezidence ve Wurmově ulici č. 13 byla slavnostně zahájena 1. září 2008.

ZVEME VÁS NA

oslavy 25. výročí založení Konzervatoře evangelické akademie v Olomouci

Úterý 8. listopadu 2016

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

v evangelickém kostele Blahoslavova 1 v 15 hodin

SLAVNOSTNÍ KONCERT

v úterý 8. listopadu 2016, Reduta Olomouc | Horní náměstí 23 |
začátek v 19 hodin

Symfonický orchestr SO KEA (spojené studentské orchestry)
Na programu skladby W. A. Mozarta: Koncert pro klarinet A dur (1. věta) |
árie Fiordilidgi „Comescoglio“ z opery Cosi fantutte | Sonáta C dur pro čtyřruční
klavír (1. věta) | předehra k opeře Don Giovanni | Korunovační mše

*Záštitu nad oslavami výročí Konzervatoře EA převzal
synodní senior ČCE Daniel Ženatý.*

Instalace nové farářky v Ludwigshafenu

Také v našem partnerském sboru Friedenskirche v Ludwigshafenu se v září letošního roku konala instalace – v neděli 18. září 2016 byla do služby sboru uvedena farářka **Cornelia ZeiBig**. V našem blahopřání jsme vyjádřili naději, že se časem podaří navázat na padesátileté partnerství sboru ČCE v Olomouci s Friedenskirche v Ludwigshafenu. Myslíme na sestru farářku s přáním všeho dobrého z Boží ruky na jejím novém místě.

Ohlédnutí za Sjezdem (nejen) evangelické mládeže v Třebíči

Letošní Sjezd (nejen) evangelické mládeže se konal 7. až 9. října v krásném prostředí města Třebíče, které je známé svou židovskou čtvrtí, zapsanou v seznamu UNESCO. Tématem sjezdu byla voda v různých podobách a významech – voda životodárná, voda ohrožující, voda tekoucí, voda rozbouraná, voda v moři a voda ve studni... Název sjezdu “Dál tou vodou” (podle písničky č. 36 ze Svátáku) odkazuje (alespoň tak jsem to pochopil) na biblický příběh o rozestoupení moře, aby putující Boží lid mohl přejít suchou nohou. A možná taky na překročení Jordánu, na plavbu archy Noemovy, na křest. Souhrně na cestu života, na kterou se vydáváme na Boží zavolání a jdeme po ní dál a dál navzdory překážkám. A někdy více, jindy méně si uvědomujeme, že na té cestě nejsme sami. Někdy více, jindy méně si uvědomujeme přítomnost lidí, kteří jdou s námi. To bylo na sjezdu znát, vždyť se jej zúčastnilo několik stovek mládežníků z celé republiky. Někdy více, jindy méně si uvědomujeme, že jde s námi taky Pán Bůh – i to jsem na sjezdu vnímal. A i když jsem na sjezdy dřív nechtěl jezdit (tohle byl můj první), přijal jsem jej jako čas darovaný.

Hlavním dnem sjezdu byla sobota, rozdělená na dopolední a odpolední část. Dopoledne byl program společný pro všechny – tentokrát (prý letos poprvé) formou takzvaných patnáctiminutovek. To se za dopoledne na pódiu vystřídal asi sedm řečníků, kteří během patnácti minut promluvili o něčem, co je důležité v jejich životě a co nám chtěli představit. Spektrum bylo široké – od farářské práce přes dobrovolnictví až po angažovanost v politice. Když se nad tím takhle zpětně zamýšlím, připadá mi, že každá patnáctiminutovka nějak vnitřně souvisela se zaměřením sjezdu – snahou ukázat, že je spousta činností, které má smysl dělat,

i když přitom člověk musí překonávat různé překážky. Odpoledne si každý mohl z bohaté nabídky vybrat, co mu vyhovovalo nejvíce. Byl zde duchovní program, například řízená meditace nad biblickým textem, kterou připravila husitská farářka Ivana Noble. Mně je takové rozjímání blízké, tak jsem si vybral právě to. Z dalších možností můžu jmenovat třeba procházku po Třebíči s průvodkyní, o čemž mi říkala kamarádka, že to také bylo velmi obohacující. Hudebně zdatní připravovali pod vedením Aleny Jelínkové písně na nedělní bohoslužby a sportovci si mohli zahrát fotbal nebo volejbal.

Ke sjezdu však patřil také kulturní program, například v sobotu večer se konalo představení divadelního souboru Bafni! a koncert kytaristy Jordana Tomeše. Celkový duchovní rámeček sjezdu utvářely společné pobožnosti v pátek a sobotu večer, a v sobotu ráno. Pro zájemce se oba večery konaly taky modlitby ve stylu Taizé, kterých jsem se ovšem nemohl účastnit, protože jsem hlídal jednu ze škol, ve kterých jsme byli ubytováni.

Vrcholem sjezdu byly nedělní bohoslužby s vysluhováním večere Páně. Těch se účastnili také členové místního farního sboru ČCE. Tolik lidí při večeri Páně jsem ještě nezažil: i to byl pro mě velice silný moment. Celkově musím říct, že i když jsem na sjezd jel s určitými pochybnostmi, co mi přinese, vrátil jsem se v neděli odpoledne (se zastávkou v Brně na instalaci sestry farářky Jany Hofmanové) velice šťastný a vděčný. Na trebičský sjezd budu vzpomínat dlouho a rád a budu z tohoto zážitku čerpat radost. Bohu díky!

Alda Zapletal**Zpráva o misijní konferenci**

V sobotu 24. září letošního roku se konala v přerovském sboru ČCE misijní konference, kterou společně pořádaly farní sbory v Bruntále, Českém Těšíně, Orlově, Přerově, Suchdole nad Odrou a Zábřehu. Smyslem pořádání tohoto setkání bylo společně se zamyslet nad důležitým úkolem, posláním, které křesťanská církev má, totiž sdílet s lidmi ve svém okolí naději, kterou máme díky víře v Ježíše Krista. Toto poslání se poslední dobou stává předmětem pozornosti v celé evangelické církvi. A to je dobře – potřebujeme si uvědomit, že křesťanská víra je jedinečnou hodnotou a že tedy má církev svému okolí stále co nabídnout. A to i v dnešní době, kdy se tak často mluví o krizi víry ve společnosti a nezájmu o křesťanství, nebo naopak jsou “křesťanské hodnoty” využívány jako jakýsi v podstatě politický program, že se kolem nich prý máme semknout na obranu před útoky cizích kultur...

Program konference byl dosti nabitý, vystoupilo několik řečníků, převážně z řad farářů ČCE. Úvodní pobožností (na text Ef 3, 17 „aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích”) posloužil bývalý farář sboru v Českém Těšíně, bratr Kaczmarczyk. Následovala přednáška bratra Palackého, který se věnuje práci s mládeží, zejména s mládeží z necírkevního prostředí. To bylo také tématem jeho vystoupení – sdílení křesťanské víry s mladými lidmi, kteří vyrůstají mimo církev.

Další příspěvky byly na řadě po obědě. Nejprve vystoupil bratr farář Mazur, farář sboru v Praze-Libni a nynější senior Pražského seniorátu. Hovořil o tom, jak se může evangelický sbor otevírat lidem, kteří ne-

mají s vírou a s církví žádnou zkušenost. Jinými slovy, jak vytvářet ve sboru prostředí přívětivé pro člověka „zvenčí“, prostředí, ve kterém se takový člověk snadno orientuje. Bratr Mazur mluvil o zkušenosti, kterou s tímto přístupem mají v libeňském sboru, takže to nebylo jen nějaké teoretické uvažování, co a jak by mohlo být. Osobně tento příspěvek považuji za nejpřínosnější. Vhodně jej doplnil kratším vystoupením bratr Radovan Rosický, krnovský jáhen, který posluchače seznámil s Kurzy Alfa, respektive se zkušeností, jakou s touto formou misie mají v krnovském sboru. Posledním „velkým“ příspěvkem bylo zamyšlení bratra faráře Mojžíra Blažka, současného faráře sboru v Českém Těšíně. Bratr Blažek mluvil o roli rodiny v křesťanské církvi – jako o prostředí křesťanské výchovy dětí i jako o společenství, které může mít přesah do svého okolí. I tento příspěvek mě potěšil, zejména myšlenkou, že věrná láska v manželství je obrazem lásky Boží (ale neumím to říci tak pěkně, jako bratr Blažek).

Slovem na závěr, které celý den shrnu-lo, posloužil bratr farář Vladimír Pír, farář sboru v Suchdole nad Odrou. Následovala modlitební chvíle se zpíváním písní z Taizé, kterou vedl předseda výboru M-SEM, bratr Daniel Marek. Konferenci uzavřelo vystoupení hudební skupiny z Orlové, která zazpívala několik spirituálů a gospelů v moderní, rockově znějící úpravě.

Myslím, že organizátoři odvedli dobrou práci a mohou být s misijní konferencí spokojeni. Spolu s nimi doufám, že toto dílo bude moci pokračovat. S pomocí Boží.

Alda Zapletal

Co činí Bůh, vše dobré je, On se mnou dobře míní...

V minulém týdnu jsem zažila dvě krásná setkání, o jejichž smyslu a významu bych se teď chtěla s vámi podělit.

První bylo setkání diakonů a pracovníků v sociální a duchovní službě sborů. Konal se tři dny v domě Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem. Hlavními vedoucími byli Štěpán Brodský (Diakonie) a br. farář Žárský ze Semonic.

Rána začínala v 7.30 hod. modlitební chvílkou, v 8 hod. byla snídaně a od 9. hod. zpěvy, verše z Bible, modlitby br. Rogera a ztišení v duchu Taizé. Bylo to nádherné, najednou byl čas, kdy si mohl každý uvědomit, že: *Před Tebou, Pane, temno ztrácí sílu svou, noc odchází a den jasně září* – mnohokrát... *Kde je dobrota a láska, tam přebývá Bůh* – mnohokrát... Když to v tichosti zpíváte mnohokrát, tak vám konečně dojde, že je to pravda. Že Pán Bůh má tu moc tu temnotu smutku, neporozumění, nenávisti odsunout. On je vítěz. Jeho neviditelné království je mocnější než zlo, které nás obklopuje. Vždyť ON bydlí tam, kde přebývá láska. Při modlitbě jsem si našla verš z Izajáše 43, 19: *Hle, činím něco docela nového a už to raší.* Nevíte o tom. Uvědomila jsem si, jak je důležité, že to nové, i když zatím ještě maličké, činí ON. Není důležité, abych věděla, kdy a co to bude. Hlavně, že to ví ON. A už to raší...

A ještě jeden zajímavý zážitek. Bratr Štěpán Brodský po ukončených modlitbách nám ukázal veliký arch papíru, kde byl verš. V pondělí to byl Žalm 130, 4 *U TEBE JE ODPUŠTĚNÍ, TAK VZBUZUJEŠ BÁŽĚN.* Dopoledne jsme měli nad ním přemýšlet a před obědem jsme se sešli v hale a každý měl pod tento verš napsat jedno podstatné

jméno, které ho pro tento verš napadlo a vystihuje jeho poznání. V tichosti jsme každý to své zapsali a potom br. farář všechna slova dal do modlitby díky a proseb.

Pro úterý to byl verš Jan 6, 68. *PANE, KE KOMU BYCHOM ŠLI, TY SLOVA VĚČNÉHO ŽIVOTA MÁŠ.* Tentokrát mělo tento verš vystihnout sloveso. Já jsem s prosbou napsala, *Obejmi mě.* Jak je krásné, když všechno mohu předat a nechat se hýčkat v Jeho objetí. Večer jsme slavili Večeři Páně a ve středu se s vděčností a pokojem rozjížděli do svých domovů. Kdyby vás zajímalo, jaké přídatné jméno jsme měli napsat ve středu, tak se zeptejte Noemky a Luby, ti tam také byli. Kéž by nám pokoj, radost a vděčnost v srdcích dlouho vydržela.

PS.: Pokuste se i vy napsat pro každý verš jedno slovo, které je důležité pro vás.

A ještě druhé setkání. Začnu od začátku. Při aliančním modlitebním týdnu za jednotu křesťanů ve Valašském Meziříčí zůstali účastníci posledního večera v tichosti dále sedět. Nechtělo se jim rozejít, protože cítili, že je spolu váže neviditelné pouto lásky. A to se uvidíme zase až za rok? S tím musíme něco udělat. A udělali. Vymysleli společné výlety po okolí, které vždy končily někde jinde, ale vždy byly se zpěvem a modlitbami. Požádali nás, jestli by jeden z výletů nemohl končit na naší chalupě v Hošťálkově. Přiznám se, že se mi do toho nechtělo. Proč právě u nás. Zase sloužit a uklízet. No, ale služba se neodmítá a postupně jsem se začala i na ně těšit.

Opravdu jsem nebyla zklamaná. Přišlo 16 účastníků různého věku a církevní příslušnosti (katolíci, adventisté, evangelíci, a z apoštolské církve). Za celou dobu jsem

nepoznala, kdo kam patří. Přinesli si kytaru, společně zpívali ze svého vandrovního zpěvníčku, měli krátkou úvahu, osobní svědectví o nalezení cesty k Bohu a pak modlitby. Jedna za druhou se vznášela k Tomu, jemuž důvěřovali a Jeho cestou se snaží jít. Nádhera. Boží přítomnost byla s námi. Nakonec nám

jeden duchovní poželhal a pak zase všichni s radostí a vděčností odešli. Zůstala po nich jen JISTOTA *...co činí Bůh, vše dobré je, On se mnou dobře míní, rád Jeho ruce dám se vést, vždyť před vším zlým mě stíní....*

Pane, děkuji Ti.

RV

Pro děti

Ježíš řekl: Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?

Ev. Jana 11, 25-26

Milí kamarádi,

asi vás překvapí tento verš. Vždyť bych vám na začátku školního roku měla napsat: Učte se, ať si nahromadíte jedničky, dokud je málo učiva. Ale já mám dnes na srdci jinou vzpomínku.

Když se opravovala fasáda na našem kostele, přijeli Matějkovi ze Slovenska na brigádu do Zory. Tehdy rozšiřovali výrobu čokoládových dobrot a přijímali brigádníky. Jan a Želka Matějkovi byli evangelíci a v neděli přišli k nám do kostela. Spřátelili jsme se s nimi, pozvali nás k nim, tábořili jsme u nich a u ohně jsme zpívali. Jejich mládež ráda zpívala píseň: *Mojou nádejou je Pán,*

Pán je mojou nádejou.

On dáva sílu vždycky vstát,

pády nerátat,

On mi dáva sílu íst'...

Jednou k nám přijel bratr Janko zoufalý. „Proč to Pán Bůh dopustil? Proč si nevzal mě, starého? Dušanko byl v nejlepších letech, zpíval v mládeži, všichni ho měli rádi, byl poslušný, ochotný pomáhat a při koupá-

ni na přehradě nevyplaval. Bratranec, se kterým se tam koupal, tři dny chodil nešťastný po břehu. Po třech dnech Dušanka potápěči našli. Proč?? Proč to Pán Bůh dopustil?“ Proč? Nevím. Nedovedli jsme odpovědět, jen jsme s nimi plakali.

Přijeli jsme k nim až po pohřbu. U hrobu děvčata zpívala píseň, kterou měl rád.: *Mojou nádejou je Pán...* Obdivovala jsem, že celou dozpívaly. Všem nám tekly slzy. I mamince Lúbce, která do této chvíle nemohla žalem plakat nad ztrátou syna.

Proč o tom píšu? Přicházejí někdy chvíle, kdy opravdu nevíme, PROČ to Pán Bůh dopouští. Ale On nás neopustí. I tehdy se ho můžeme držet, protože On ví, co je nám potřeba, abychom Jej dali na první místo, aby On byl naší nadějí, silou i pomocí. Naše přebývání na této zemi vůbec není věčné.

Nevyslovujte proto soudy předčasně dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě a zjeví záměry srdcí. Tehdy se člověku dostane chvály od Boha. 1 K 4, 5

Teta Eva

Jeronýmova jednota podporuje církevní stavební projekty už téměř sto let

Jeronýmova jednota (JJ) je součástí Českobratrské církve evangelické a jejím posláním je podporovat finančně obnovu a výstavbu církevních budov nebo i nákladného vybavení, jako jsou např. varhany. Vznikla v roce 1918 oddělením od podpůrného spolku Gustava Adolfa. První sbírku vykonala v roce 1919.

Shromažďuje a spravuje tyto finanční prostředky z tuzemska i zahraničí:

1. Povinné sbírky vyhlášené každým rokem farním sborům:

- **Sbírka darů (SD)** – probíhá v jarních měsících, dosahuje výše cca 3 miliony korun, odvádí se na příslušné senioráty do 31. 5. a je určena k pokrytí žádostí o dary. Jednu třetinu SD si ponechává seniorát k použití v rámci svého seniorátu a dvě třetiny odešlou na ústředí JJ, tato se pak rozděluje v září na výročním celocírkevním zasedání JJ.

- **Sbírka HDL (Hlavní dar lásky)** – vyhlášena na Velikonoční neděli a je určena

na jediný nejvýznamnější projekt. Dosahuje výše cca 800 000 korun.

- **Sbírka JTD (Jubilejní toleranční dar)** – vyhlášená v říjnu ke dni reformace a slouží k posílení fondu JTD o cca 450 000 korun, ze kterého se poskytují půjčky. V letošním roce Jeronýmova jednota využila část finančních náhrad pro jednorázové navýšení fondu JTD (o 10 248 502 korun).

2. Dary od zahraničních dárců a podpůrných organizací (GAW).

3. Finanční prostředky na činnosti, jejichž výši každoročně určuje synodní rada (na rok 2016 to je 1 350 000 korun).

Jeronýmova jednota jednou za rok poskytuje dary a během celého roku půjčky na naléhavé stavební projekty církevních sborů, které by samy tyto náklady nemohly unést. Také pomáhá při vyřízení dotací např. poskytnutím půjčky na předfinancování dotace. Vede evidenci nemovitého majetku sborů.

Letošní ústřední shromáždění Jeronýmovy jednoty se konalo v polovině září v Krnově (na zakoupení a opravu tamní nové fary byly použity finanční prostředky z Jeronýmovy jednoty i ze zahraničí). Na tomto zasedání byly pokryty všechny žádosti v celkové výši 3 916 000 ko-

Jeronýmova jednota letos podpořila rekonstrukci fary v Krnově.

run a to jak ze SD, tak z prostředků na činnost, mimo zahraničních darů, o těch bude jednat ekumenické oddělení se zahraničními dárci, jejichž rozhodnutí je delegováno na ústřední představenstvo JJ. Ústřední shromáždění JJ rozhodlo o podpoře projektů jako je například rekonstrukce fary v Lysé nad Labem, výměna oken na faře v Mostě-Litvínově, oprava střechy kostela v Telči, přístavba ke kostelu v Hranicích, elektroinstalace, oprava interiéru kostela a odstranění vlhkosti na Vsetíně-Dolním sboru aj.

V minulých letech podpořilo ústřední shromáždění třeba rekonstrukci kanalizace ve sborovém domě v Benešově u Prahy, rekonstrukci farní budovy a internátu v Teplicích, výměnu oken na faře ve Vysokém Mýtě, opravu střechy na přístavbách fary ve Vrchlabí nebo obnovu věže, oken a fasády kostela v Moravči.

Výnos sbírky darů bývá dvakrát až třikrát nižší než by bylo potřeba pro vyhovění všem žádostem, přesto, že se pokryjí částečně i z jiných zdrojů a kombinací s půjčkou, musí se mnohé žádosti krátit nebo i odmítnout. Rozhodování je složité a je nezbytné při něm znát přesné informace o stavu věci, finančních možnostech sboru, také podíl obětavosti sboru atd.

Žádosti o dary se podávají na předepsaných formulářích na příslušné senioráty do výročního seniorátního shromáždění Jeronýmovy jednoty, tam budou projednány a postoupeny na ústředí JJ. Žádost o půjčku mohou sbory podat v průběhu celého roku na stejných formulářích jako dary a zaslat přes seniorát, který ji postoupí na ústředí.

e-církev

Víte, co teď dělá náš bývalý farář a synodní senior Joel Ruml?

Stal se seniorátním farářem Ústeckého seniorátu. V neděli 10. 10. 2016 měl instalaci (společně s krabčickou farářkou Martinou Šerákovou Vlkovou).

e-církev.cz

Jan Amos Komenský

Narodil se 28. března 1592, zemřel 15. listopadu 1670 v nizozemském Amsterdamu.

Místo jeho narození není známo. Jako pravděpodobná místa se uvádějí Uherský Brod (jak je uvedeno v Naardenu na náhrobní desce) nebo Nivnice či Komňa. Jan pocházel z měšťanské rodiny, žil s rodiči v Uherském Brodě. Jeho otec Martin Segeš (orig. Szeges) byl významným členem Jednoty bratrské, jeho matkou byla Anna Chmelová.

Roku 1608 začal studovat na latinské škole (gymnáziu) v Přerově, odkud v roce 1611 odešel na vysokou školu do Herbornu, kde začal psát dvě velká díla: *Poklad jazyka českého*, což měl být velký slovník, a dále encyklopedii *Divadlo veškerenstva věcí*. Tato díla nedokončil. Roku 1613 Jan navštívil Amsterdam, v té době vysoce rozvinuté město Evropy. Odtud se vypravil na univerzitu do Heidelbergu v Německu, kde ovšem strávil pouze jeden semestr. Poté se roku 1614 vrátil přes Prahu do Přerova, jako rektor latinské školy.

Ve Švédsku

Roku 1642 odešel přes Amsterdam do Švédska, kam byl pozván, aby vedl reformu tamního školství a napsal pro ni učebnice. Vznikl zde spis *Nejnovější metoda jazyků*. Kvůli rozporům s donátory i spolupracovníky nakonec učebnice požadované švédským kancléřem Komenský nevytvořil a to ani na nátlak svého ochránce Louise de Geera. Zato zde vznikla část *Obecné porady o nápravě věcí lidských*. Roku 1648 se společně s těžce nemocnou manželkou vrátil zpět do Lešna, kde působil jako biskup. V Lešně jeho druhá žena 26. srpna zemřela a již o rok později se v Toruni oženil potřetí. Když byl v roce 1648 uzavřen vestfálský mír a tím skončila třicetiletá válka, skončily též naděje českých exulantů na návrat do vlasti. Komenský se loučil s vlastní a církví spisem *Kšaft umírající matky jednoty bratrské*.

V Uhrách

Roku 1651 přijal pozvání uherského knížete Zikmunda Rákocziho do Šarišského Potoka, kde měl u jeho dvora organizovat reformu školství a pansofickou sedmiletou školu. Poprvé měl tedy možnost ověřit si své názory v praxi. Otevřeny byly ovšem jen tři třídy, jež byly nazvány Vestibulum, Janua a Atrium. Pro své žáky vytvořil příručku *Pravidla mravů* a také zde vznikla učebnice *Svět v obrazech a Škola hrou*. Z ní Komenský s úspěchem předváděl, nakolik jsou děti schopné podat dramatický divadelní kus ve školním prostředí. Roku 1651 také oddal falckou princeznu Jindřišku Marii s knížetem Zikmundem, jejich manželství však nemělo dlouhého trvání.

Zpět v Lešnu, požár

V letech 1654–1656 opět pobýval v Lešně, kde pracoval na *Pansofii*, vydal *Slovník české řeči* a *Slovník pansofických definic*. Roku 1654 Švédsko napadlo Polsko, avšak válka se nějakou dobu Lešnu vyhnula. V roce 1655 přišlo švédské vojsko k Lešnu a čeští a moravští bratři v čele s Janem Amosem Komenským „zachránili“ Lešno před dobýváním Švédy otevřením městských bran. Komenský píše oslavnou řeč o švédském králi a čile se druží se švédským velitelem Schichtlingem. 27. dubna 1656 ale začalo deset tisíc polských partyzánů město obléhat a při následném požáru přišel téměř o všechnen majetek i cenné rukopisy jako Česko-latinský slovník, na kterém pracoval prakticky celý život a který považoval za stěžejní dílo. Komenský musel kvůli kolaboraci se Švédy z Polska prchnout, jeho útěk je proveden na poslední chvíli a stěží zachránil život. Přišel také o většinu *Pansofie* a *Metafyziky* a další díla. Tuto ztrátu nesl velice těžce a nikdy se z ní zcela nevzpamatoval. Na pozvání svého přítele Louise De Geera se již v roce 1656 uchýlil do Amsterdamu.

V Amsterdamu

Konec svého života (14 let) strávil v holandském Amsterdamu, v bytě na jedné z nejlepších ulic, kde se konečně mohl v klidu a pohodlí věnovat pracím všenápravným. Proto také odmítl profesuru na Amsterdamské akademii. Jan se v této době aktivně účastnil mírových jednání anglicko-nizozemské války. V Amsterdamu byla vydána polovina z celého Komenského díla, například soubor 43 spisů pod názvem *Opera didactica omnia* (*Veškeré spisy didaktické*), které se setkaly s velkým ohlasem, dále jednotlivé části *Všenápravy*:

Všeobecné probuzení, Všeobecné osvícení, Pansofie, Všeobecná výchova a Všeobecná mluva a menší díla jako *Jedno potřebné* (též *Jedno nezbytné*), které bývá považováno za závěť lidstvu. Navzdory usilovné práci a pomoci syna Daniela zůstala mnohá díla více či méně nedokončena.

Zemřel po dlouhodobých zdravotních problémech, ve společnosti své ženy Jany, syna Daniela, přítele a lékaře Mikuláše Tulpa, 15. listopadu 1670. Byl pohřben v kostelíku v Naardenu.

Wikipedie.cz

Informace / aktuality**Zkoušky zpěvu pro adventní koncert:
4. 12. 2016**

- neděle 30. října večer (19 hodin)
- středa 9. listopadu (20 hodin)
- neděle 20. listopadu (18 hodin)
- středa 30. listopadu (20 hodin)
- generálka v sobotu před koncertem 3. prosince v podvečer

Zájemci se mohou hlásit u Evy Čejkové, tel: 776 731 036

**Konvent
Seniorátní shromáždění Moravskoslezského seniorátu**

se bude letos konat
v Opavě, v sobotu 5. listopadu 2016 od 9.00 hodin.

Náš sbor budou zastupovat tyto bratři a sestry:
A. Gabrielová, J. Vrajová, D. Konečná, J. Matějka, náhr. V. Schnaubeltová

**Br. farář Jan Lukáš a pastorační pracovnice Noemi Batlová
budou na konventu přítomni jako členové seniorátního výboru MSS.**

Akce KEA Olomouc v listopadu 2016

8. listopadu 2016, 18.00 hod., Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Slavnostní

Den otevřených dveří

Slavnostní den k 25. výročí založení Konzervatoře Evangelické akademie

8. listopadu 2016, 19.00 hod., sál MFO Reduta, Olomouc

Slavnostní koncert

k 25. výročí založení Konzervatoře Evangelické akademie

Účinkují:

solisté, orchestr SOKEA a sbor KEA, diriguje Joel Hána

9. listopadu 2016, 19.00 hod., Červený kostel, Brno

Slavnostní koncert

k 25. výročí založení Konzervatoře Evangelické akademie

Účinkují:

solisté, orchestr SOKEA a sbor KEA, diriguje Joel Hána

10. listopadu 2016, 18.00 hod., Kostel Povýšení sv. kříže, Prostějov

Společně

Koncert nejen k 25. výročí založení Konzervatoře Evangelické akademie ve spolupráci s Cyrilometodějským gymnáziem v Prostějově

Účinkují:

solisté, sbor Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově, orchestr SOKEA a sbor KEA, diriguje Joel Hána

22. listopadu 2016, 18.00 hod., Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Interní koncert

Účinkují:

studenti a pedagogové KEA

23., 24. listopadu 2016, 9.00-17.00 hod. Střední škola polytechnická, Olomouc, Rooseveltova 79

Scholaris 2016

24. listopadu 2016, 18.00 hod., Kaple Božího těla, Olomouc

Pocta prof. Emílii Chudovské

koncert k nedožitým 70. narozeninám

27. listopadu 2016, 18.00 hod., kostel Nanebevzetí Panny Marie, Kvasice

Adventní koncert

Účinkují:

orchestr, sbor a sólisté KEA Olomouc diriguje Zdeněk Nádeníček

29. listopadu 2016, 18.00 hod., Kaple Božího těla, Olomouc

Pocta velikánům

Účinkují:

studenti KEA Olomouc, žáci ZUŠ Žerotín a pedagogové

30. listopadu 2016, 18.00 hod. Kostel ČCE, Blahoslavova 916/1, Olomouc

Abonmá - B2 „Dobrý večer s hudbou“

Účinkují:

Studenti a pedagogové pěveckého oddělení KEA

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

večer
pro violu
a klavír

Jiří Kabát
Daniel Jun

Na programu:
C. Ditters
F. Liszt
F. Kreisler
J. Brahms
a další...

Pátek
25/11
2016

19.00 hodin
Olomouc
Evangelický kostel
(Blahoslavova 1)

dialog
grafické studio

Adventní burza

se bude v našem sboru konat po první tři adventní neděle

- 27. listopadu
- 4. prosince
- 11. prosince

vždy od 10 hodin po bohoslužbách.

Výtěžek bude opět věnován partnerské Diakonii Rýmařov.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

2016-XVII. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirn1k@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2016

Vyšlo: 30. 10. 2016

Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2016

<http://www.olomouc.evangnet.cz>